Čís. 4427.

Súd, dožiadaný v pokračovaní podľa § 425 odst. II. tr. p. o vyhlásenie rozsudku, je tiež zmocnený prijať ohlásenie a prevedenie zmätočnej sťažnosti, pokiaľ sa stalo hneď po vyhlásení rozsudku.

(Rozh. zo dňa 14. júna 1932, Zm III 154/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti Ľ. B. a spol. pre zločin krádeže zmätočnú sťažnosť obžalovaného Ľ. B. a jej dňa 14. februára 1932 podané prevedenie vo verejnom zasedaní senátu odmietol a uviedol

v dôvodoch:

Obžalovaný Ľ. B. nebol prítomný na odvolacom hlavnom pojednávaní, ani nebol tam osobitným obhájcom zastúpený, preto vrchný súd postúpil spisy po vynesení rozsudku krajskému súdu v Komárne k ďalšiemu pokračovaniu podľa § 425 odst. II. Trpp. Krajský súd dožiadal okresný súd v Parkani, aby vyhlásil rozsudok súdu druhej stolice obžalovanému Ľ. B. Okresný súd dňa 11. februára 1932 vyhlásil rozsudok súdu druhej stolice obžalovanému, ktorý hneď ohlásil zmätočnú sťažnosť podľa bodu 1 a) § 385 Trpp. s odôvodnením, že je nevinný, a súčasne pripojil k zápisnici spis, jako doplnenie jeho slovom ohláseného opravného prostriedku, obsah ktorého spisu označil za odôvodnenie svojej zmätočnej sťažnosti. Dňa 14. februára 1932 však obžalovaný podal okresnému súdu ďalšie prevedenie zmätočnej sťažnosti. Okresný súd zaslal toto prevedenie s ostatnými spismi krajskému súdu v Komárne, kam spisy a prevedenie zmätočnej sťažnosti došly dňa 23. februára 1932. Ponevráč okresný súd bol dožiadaný o vyhlásenie rozsudku, z toho plynie, že bol tiež zmocnený prijať ohlásenie a prevedenie zmätočnej sťažnosti, pokiaľ sa to stalo hneď vyhlásení rozsudku. Avšak vyhlásením rozsudku, protokolovaním hneď ohlásenej zmätočnej sťažnosti a pripojením hneď podaného jej prevedenia k zápisnici — splnil okresný súd v Parkani dožiadanie. Nakoľko tedy obžalovaný v osmidennej lehote stanovenej v § 388 Trpp. a § 31 Trpp.-nov. chcel podať ďalšie prevedenie zmätočnej sťažnosti, bolo na ňom, aby zachoval predpis §§ 431/III. a 388/II. Trpp., že totiž prevedenie ohláseného opravného prostriedku sa má stať do 8 dní od jeho ohlásenia, a to u príslušného súdu, t. j. u súdu prvej stolice, v danom prípade u krajského súdu v Komárne. Obžalovaný Ľ. B. však nepodal ďalšie prevedenie zmätočnej sťažnosti u príslušného súdu. Z tej príčiny došlo toto ďalšie prevedenie ku krajskému súdu v Komárne po uplynutí 8 dní rátaných od vyhlásenia rozsudku vrchného súdu. Preto dňa 14. februára 1932 u okresného súdu podané prevedenie zmätočnej sťažnosti, ktoré došlo k príslušnému krajskému súdu len dňa 23. februára 1932 — sa javí byť opozdeným. Ani pri vyhlásení rozsudku dňa 11. februára 1932, ani v prevedení k zápisnici o vyhlásení hneď pripojenom neoznačil obžalovaný, z jakého konkrétneho dôvodu má za to, že jeho čin označený v napadnutom rozsudku nie je trestný. Obžalovaný

nevyhovel tedy nariadeniu § 390 Trpp. a § 31 Trpp.-nov., že sťažovateľ má označiť dôvod zmätočnosti, ktorý chce uplatňovať. Jeho zmätočná sťažnosť je tedy bez označenia dôvodu zmätočnosti. Z týchto dôvodov bolo treba zmätočnú sťažnosť a jej prevedenie odmietnuť podľa odst. 3 § 434 Trpp.

Čís. 4428.

Nevyplývá-li skutečnost vylučující podmíněné odsouzení podle § 2 (1) zák. čís. 562/1919 (že obžalovaný byl předchozím rozsudkem odsouzen ke ztrátě práva volebního, an čin byl spáchán z pohnutky nízké a nečestné) z výkazů při hlavním přelíčení čtených (z trestního lístku), je na veřejném obžalobci, by neúplnosti v tom směru čelil vhodným návrhem (by byl čten předchozí rozsudek).

Neučinil-li tak, nemůže důvodně vytýkati rozsudku, jímž obžalovanému povolen podmíněný odklad výkonu trestu, neúplnost po rozumu § 281 čís. 5 tr. ř., aniž po zákonu doličuje zmatek čís. 11 § 281 tr. ř., vycházeje z onoho předpokladu při hlavním přelíčení na jevo nevyšlého a v rozsudku nezjištěného.

(Rozh. ze dne 15. června 1932, Zm I 183/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 5. prosince 1930, pokud jím byl obžalovanému, odsouzenému pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 písm. a) tr. zák., povolen podmíněný odklad výkonu trestu. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá rozsudek soudu prvé stolice jen ve výroku, jímž bylo obžalovanému povoleno podmíněné odsouzení, a uplatňuje v tomto směru číselně důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 11 tr. ř. S hlediska posléze uvedeného důvodu zmatečnosti namítá, že nalézací soud vykročil ze své trestní moci, přiznav obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu; podmíněné odsouzení je prý v souzeném případě podle § 2 zák. o podmíněném odsouzení vyloučeno, protože prý obžalovaný byl právoplatným rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 2. dubna 1929, Tk 1597/28, jímž byl uznán vinným přečinem podle § 1 zák. o maření exekuce, odsouzen též ku ztrátě práva volebního, a to s odůvodněním, že spáchal tento čin z pohnutek nízkých a nečestných, a protože ode dne, kdy trest na svobodě obžalovanému tímto rozsudkem uložený byl vykonán, až do dne, kdy se obžalovaný dopustil nového trestného činu, t. j. zločinu křivého svědectví podle §§ 197, 199 a) tr. zák. tu v úvahu přicházejícího, neuplynula doba 5 let v 2. odstavci § 2 zák. o podmíněném odsouzení uvedená.

Těmito vývody nedoličuje stížnost hmotně-právní zmatek podle § 281 čís. 11 tr. ř. po zákonu, ana se nedrží skutkových zjištění rozsudkových, jak by při správném provádění tohoto zmatku činiti měla, nýbrž vychází ze skutkového předpokladu rozsudkem nezjištěného, že obžalovaný byl svrchu citovaným rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 2. dubna